

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΑΘΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντός . . . Δραχ. 22.
Εκτός . . . 26.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΟΡΗΣΕΩΣ.

Διά τας Διατριβάς τόν σίχ. λ. 25.
Διά τὰ Δικαστικά τόν σίχ. λ. 15.
Διά τας Εβδομηθερίαις . . Δρ. 6.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 28 Ἀπριλίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΟ ΦΘΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Ἄρθρον Β΄.

Τριάκοντα δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἑλληνοσ Ἰω. Βαρθάκη, τοῦ ἐκ Ψαρθῶν, ἡ ἀθάνατος αὐτοῦ ψυχὴ ἠγαλλιάσατο τὴν 21ην. τοῦ παρόντος μηνός, οὐρανόθεν ἐπιβλέπουσα πληρούμενον τέλος πάντων τὸν εὐγενῆ πόθον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀον. τῆς Ἑλλάδος Βασιλεία ἰδιαίτε χερσὶ καὶ ἐν μέσῳ πάντων τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους, ἐπὶ τούτῳ διὰ Προγράμματος προσκληθέντων καὶ συνελθόντων, καταβάλλοντα τὸν θεμέλιον τοῦ Λυκείου, ὑπὲρ οὗ τὸ γενναῖον τῆς Ἑλλάδος τέκνον σημαντικὴν ἐδωρήσατο ποσότητα. Ἰδρυσθῶ λοιπὸν καὶ τὸ μαρτύριον τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, παρὰ τὴν Ῥιζάρειον Σχολὴν, παρὰ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Σίνα, παρὰ τὸ Παρθενιαγωγεῖον τοῦ Ἀρσάκη, παρὰ τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον, παρὰ τὰ τσαυτὰ ἄλλα καθιδρύματα, ὅσα μαρτυροῦσι τὸν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνοσ, καὶ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀπάνθρωπος συκοφαντουμένης πολλάκις. Ἡμεῖς δὲ εὐλογον ἐντεῦθεν λαμβάνοντες ἀφορμὴν, ἐξακολουθήσωμεν τὰς περὶ Ἐθνικοῦ πνεύματος σκέψεις ἡμῶν.

Ἐνῶ πολλοὶ κατεγέλων τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐπαναστάντων κατὰ δυναστείας τοσοῦτον ἰσχυρᾶς ἀνευ τῆς δεούσης προπαρασκευῆς, καὶ θεώρουσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἀπονενοημένων ἀνθρώπων ἔργον, οἱ Ἑλληνες τσαυτὴν εἶχον πεποιθήσιν εἰς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν καὶ εἰς τὴν γενναίαν ἐαυτῶν ἀπόφασιν, ὥστε οὐ μόνον καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ πλοῖα ἐαυτῶν προσέφερον ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ

καὶ ἀποθνήσκοντες κατέλιπον κληρονόμον τῆς ἐαυτῶν περιουσίας τὴν Ἑλευθέραν Ἑλλάδα. Τρία ἔτη πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, ἐνῶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἐκυμαίνεται ἐν μέσῳ ἐλπίδος καὶ ἀπελπισίας, ἐν μέσῳ φόβων καὶ κινδύνων, κατ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἔτος, καθ' ὃ τὰ Ψαρθὰ κατεστράφησαν, καὶ οἱ γενναῖοι αὐτῶν κάτοικοι κατεσφάζοντο καὶ ἠχμαλιωτίζοντο, ὁ εὐγενῆς αὐτῶν συμπολίτης, Ἰωάννης ὁ Βαρθάκης, γράφων τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἔλεγε, πρὸς τοὺς Ἑλληνας, Θὰ ῤεῖτε, Ἀδελφοί! ἡ Ἑλλάς ἐστὶ ἐλευθέρα καὶ τσαυτὴν ἐχω ἐγὼ περὶ τούτου πεποιθήσιν, ὡς ἐπροσφέρω ἐν ἐκατομμύριον βουβλίων πρὸς ἀνέγερσιν Λυκείου, χρησιμεύσοντος εἰς ἐκπαίδευσιν τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Τοῦτο σημαίνει καθ' ἡμᾶς ἡ γενναία τοῦ Βαρθάκη προσφορά, πρῶτον μὲν κατὰ τὸ 1824 γενομένη, δεύτερον δὲ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ διαθήκῃ κατὰ τῷ 1825 ἐπαναληφθεῖσα.

Καὶ ὅμως τολμῶσι νὰ λέγωσι πρὸς ἡμᾶς οἱ ἐπιπόλαιοι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πνεύματος κριταί, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιθυμῶμεν, οὔτε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θέλομεν ἀνεγείρει μίαν ἡμέραν ἐπὶ τῆς ἐνδόξου ἐκείνης νήσου, ἐλευθέρας οὔσης, τὸ μασωλεῖον τοῦ Βαρθάκη εἰς αἰώνιαν μνήμην τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου τέκνου τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὅμως τολμῶσι νὰ φρονῶσι περὶ ἡμῶν οἱ αὐτοὶ οὔτοι ἄνθρωποι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θέλομεν μίαν ἡμέραν μετακομίσειν εἰς τὴν ἐλευθέραν Χίον τὴν κόριν τοῦ ἀθανάτου Κοραῆ, ὅστις πένης ἀποθνήσκων, καὶ μόνην ἔχων περιουσίαν τὴν βιβλιοθήκην του, κατέλιπεν αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Ἑλευθέρας Χίου. καὶ ὅστις γράφων τὸ ἐπιτύμβιον αὐτοῦ ἐδήλου τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνετο, ὅτι ἐπὶ ξένης γῆς ἐτελεύτα καὶ ὅστις παρατιθέμενος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου προσήχετο λέγων. « Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσασθαι καὶ ἐκλάυσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν,

τὰ ὄργανα ἡμῶν . . . Πῶς ἄσομεν τὴν ὠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἄλλοτρίαις; Ἐὰν ἐπιλάβωμαι Σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. . . . »

Καὶ ὅμως τολμῶσιν οἱ αὐτοὶ οὔτοι ἄνθρωποι νὰ φρονῶσι περὶ ἡμῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρῶμεν Ἑλλάδα καὶ πατρίδα κοινὴν τὴν γενέτειραν τοῦ Ῥήγα Θεσσαλίαν, τὴν γενέτειραν τῶν Ζωσιμάδων καὶ τοῦ Σίνα Ἡπειρον, τὴν γενέτειραν τοσοῦτων ἠρώων, ὧν τὰ ὄστα τρύζουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν, τὴν ὠραίαν καὶ πολυπαθὴ Κρήτην. Ὅποια πλάνη! ὅποια παραγνώρισις τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων!

Ἄλλ' ἀφίροντες ἡμεῖς τοὺς ἀνθρώπους τούτους νὰ πλανῶνται ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, προίωμεν ἐξετάζοντες τὸ Ἐθνικὸν πνεῦμα καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Τῶν ὄπλων τὴν κλαγγὴν διεδέχθη τῆς εἰρήνης ἡ ἀθόρυβος ἐργασία· οἱ δὲ Ἑλληνες διχοτομηθέντες, ὡς προείπομεν, κατ' ἀνάγκην πολιτικὴν εἰς ἐλευθέρους καὶ δούλους, οἱ μὲν ἀπήλαυσαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, οἱ δὲ ὑπέκυψαν καὶ αὐθις εἰς τὸν βαρὺν ζυγὸν τῆς δουλείας. Ἄλλ' ἡ ἐξ ἀνάγκης πολιτικῆς ἐπελθούσα αὕτη διαίρεσις, οὔτε τοὺς πρώτους κατέστησεν ἀπαθεῖς πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, οὔτε τοὺς δευτέρους ἀπεθάρρυνεν, οὔδε ἀπήλπισεν. Τὸ Ἐθνικὸν πνεῦμα διετηρήθη ἐν καὶ ἀμετάβλητον, μίᾳ Ὁρθοκείᾳ, μίᾳ Πατρὶδι, εἰς Ὁρόνοσ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐκ τῆς δουλείας καὶ ὁ ἐκ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος καταγόμενος Ἑλληὴν ἀποθνήσκοντες, καταλείπουσιν κληρονόμον τῆς ἐαυτῶν περιουσίας τὴν κοινὴν πατρίδα. Πανταχοῦ δὲ τῆς γῆς ἐμπορευόμενοι οἱ Ἑλληνες καὶ πλουτιζόμενοι, μίαν ἀκούουσι φωνὴν, τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, καὶ πρὸς ταύτην ἀνταποκρίνονται διὰ γενναίων προσφορῶν, προθύμως δαπανῶντες τὸ προϊόν τῆς ἐμπορίας αὐτῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος.

Εἰς οὐδεμίαν λοιπὸν ἐποχὴν φαίνεται διασπόμενος ὁ ἀδελφικὸς δεσμός, οὔδε μεταβαλλόμενον τὸ Ἐθνικόν.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΑΙ ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

(Συνέχεια ἐξ ἀριθ. 1—2.)

Δ΄.

Ἄν ὁ μέγας ποιητὴς ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν ἐποποιῶν τὴν Πηνελόπην ἐξέδιδε πασῶν τῶν γυναικείων ἀδυναμιῶν, καὶ ἀγίαν τινα, ἵνα εἶπω οὕτω, γυναικὴ παρίστη, ἐπετύγχανεν ἴσως τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἧγον τῆς παραστάσεως τῆς ἰδανικῆς συζύγου, ἥθελεν ὅμως τοῦ πραγματικοῦ ἀπέξει, καὶ ἀπελπισίαν πολλὴν πρὸς ἀπομίμησιν τοῦ ὑποδείγματος, ὅπερ δι' αὐτῆς ταῖς γυναικῶν ὑπέβαλεν, ἥθελεν ἐμποιήσει' ὅπως λοιπὸν τοῦτο ἀποτύγει, καὶ ἵνα τὸ ἰδανικὸν τοῦτο ὄν ὑπὸ τὸν τύπον τῆς πραγματικότητος παραστή, διὰ πασῶν τῶν γυναικείων ἰδιοτήτων ἐνεδύτατο αὐτὴν. Ἄλλως τε ἐγκαινται αὐτῇ τῇ φύσει τῆς γυναικὸς ἰδιότητες τινές, δι' ὧν, ὁ θε-

λὼν γυναικὴ παραστήσῃ, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ περιουσιάζῃ, ἄλλως δὲν ὑπέρτερον γυναικὸς παρίστη, πολὺ τῆς πραγματικότητος ἀπέχον τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν δὲν συμφωνεῖ, ἀπᾶσαι δὲ καὶ εἰς τοὺς κανόνας τῆς καλασθησίας, οὔτε τερπνὸν εἶναι οὔτε ὠφέλιμον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ὀμηρὸς, ὁ προτιθέμενος γυναικᾶ μὲν ἀνωτέραν νὰ παραστήσῃ, γυναικᾶ ὅμως πάντοτε, τὴν Πηνελόπην του διαγράφει δι' ὄλων τῶν γυναικείων ἰδιοτήτων περιβεβλημένην, ἧγον τῆς δισπιστίας, τῆς δεισιδαιμονίας, τοῦ εὐκάμπτου πνεύματος, τῆς ὀξυδερκείας τοῦ ἐφευρετικοῦ καὶ τῆς πανουργίας.

Τὸ πανούργον μάλιστα αὐτῆς ἐν πολλοῖς διαφαίνεται, ἐξαιρέτως δ' εἰς τοὺς δόλους, δι' ὧν διαβουλοῖ τοὺς μνηστήρας, καὶ παρατείνει τὴν ἐπαμφοτερίζουσαν αὐτῶν θέσιν καταφεύγει εἰς τὸν δόλον, διότι ὁ δόλος εἶναι τὸ ὄπλον τῶν ἀδυνάτων κατὰ τῶν ἰσχυρῶν, ἡ συνήθης καταφυγὴ τῆς γυναικὸς εἰς τὰς πάλας αὐτῆς πρὸς τὸ φύλον εἰς ὃ φύσει δέδοται νὰ ὑπέικη.

Παρὰ τὴν περίφημον Ὀθήνην περὶ ἧς ἀνωτέρω ὁμιλήσαμεν, διὰ βλεμμάτων ἐπιτηδείως ἐρρίμμενον, καὶ λόγων προσφῶδες λελεγμένον, μεταφέρει ἕκαστον τῶν μνηστῆρων ἀπὸ τοῦ φόβου εἰς ἐλπίδας, καὶ ὑποκαίει μεταξὺ αὐτῶν τὴν ζήλειαν, αὐτὴ δὲ τὸν τοῦ συζύγου.

Ἄει νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν Πάντας μὲν ῤ' ἔλπει, καὶ ὑπισχνεῖται ἀνδρὶ ἐκάσῳ Ἀγγελίας προῖεσσα· νόσθ' οἱ ἄλλα μενοιγᾶ.

Ἰδίως δ' ὁ Ἀντίνοσ, ὁ μᾶλλον πρὸ αὐτῆς ὀνειδιζόμενος, τὰς μεγαλειτέρας ὄλων ἐνεκα τοῦτο τρέφει ἐλπίδας.

Πᾶσαν ὅμως τὴν γυναικὴ ἰδιάζουσαν ὑποκειμένην προσηγορίαν καὶ ἐπιδειξιότητα ἀναπτύσσει εἰς τὰ πρὸς τοὺς μνηστήρας σκόμματα, δι' ὧν λαμβάνει δῶρα ἀντὶ νὰ φοραθῇ ἂν δὲ καὶ περὶ τούτων ἐν παρόδῳ ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, νομίζομεν οὐδὲν ἥττον καλὸν μετὰ περισσοτέρας ἐπιστάσεως νὰ ἐνκύψωμεν, διότι ἐν τούτοις ἀναφαίνεται ἡ Πηνελόπη ὡς τὸ ἄκραν ἄωτον τῆς γυναικείας πανουργίας.

Ἡμέραν τινα ἐλάθητο ἐν σκέψει βεβουμισμένη καὶ βρομῶσα, ἀλλ' ἄφνης τὸ πρόσωπον αὐτῆς ζωπυροῦται, ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς σαρθόνιον διαχέεται μευδίαμα, καὶ πρὸς τὴν Εὐρύνομην ἀποταθεῖσα λέγει

Εὐρύνομη, θυμὸς μοι ἐέλδεται, οὔτε πάρος γε Μνηστήρες φανῆναι, ἀπεχθόμενοι περ ἔμπτῃ Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη Μὴ πάντα μνηστήρων ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν Οὔτ'· εἴ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίσθεν φρονέουσιν. Ὅντω; ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ συμβουλεύσῃ τῷ Τηλε-

κόν πνεύμα, εν ω οι Έλληνες επανέστησαν κατά το 1821. Άλλά τότε μεν ως άνθρωπος εις επαναστάντες άπαντες, και πολεμήσαντες και νικήσαντες έθαιμάσθησαν παρά πάσι τοις Έθνεσι νυν δε εν τω αυτώ πνεύματι παρασκευάζοντες το μέλλον της Ελλάδος ανεγείρουσιν εις την Πρωτεύουσαν του Έλληνικού Βασιλείου παντοια Έκπαιδευτήρια, εν οίς πάσα η Έλληνική φυλή συγκεντρώνεται, εκπαιδευομένη και παρασκευαζομένη εις την εκτέλεσιν των βουλών του Υψίστου.

Έπανάγοντες εν τέλει τον λόγον εις την ύπόθεσιν της ανεγέρσεως του Βαρβακείου Λυκείου, συγχαίρομεν τω της Δημοσίας Έκπαιδευσεως Υπουργώ Κυρίω Χριστοπούλω, ότι προς τοις άλλοις αγαθοις, άτινα εν ταίς ημέραις της ύπουργείας αυτού διεπράξατο, κατώρθωσε να περατώσῃ και την ύπόθεσιν ταύτην, ώφελούμενος εκ της προθύμου συνδρομής του Σεβαστού ημών Άνακτος προς παν ό,τι άφορᾷ την κοινήν πρόοδον και ευδαιμονίαν των υπηκόων Αυτού.

Γράψαντες εν τω πρώτῳ αριθμῷ του Αστέρος περὶ της ευγνωμοσύνης των Έλλήνων προς τους γενναίους άνδρας της Δύσεως, οίτινες εις πολλές περιστάσεις λόγω τε και έργω εδείχθησαν φίλοι της Ελλάδος και υπερασπισται των δικαίων αυτής, δέν ώνομάσαμεν τους αξιοπαίους τούτους φιλέλληνας, ως άρκετά γνωστούς εις το Πανελλήνιον. Ευχαρίστως όμως προσθέτομεν ήδη εις τον κατάλογον των φίλων και ευεργετών της Ελλάδος τον ευγενή Γάλλον Κύριον Gervey de Caen, πρότερον μεν Διευθυντή της των Παρισίων Αστυνομίας, και άλλως διακριθέντα εν τη ίδια Πατρίδι, νυν δε Διευθυντή του εκεί Άνωτάτου Έμπορικού Έκπαιδευτηρίου. Έκ νεότητος ο άνήρ ούτος υπήρξε φίλος της Ελλάδος, και ως αληθής φίλος της ελευθερίας συνέδραμεν εν ταίς ημέραις του Έλληνικού αγώνος και δια συνεισφορών και δια λόγου υπέρ των αγωνιζομένων Έλλήνων άμετάβλητον δε διατηρών το υπέρ αυτής αίσθημα, αείποτε συνηγορεί υπέρ των Έλλήνων και εν τη Παγκοσμίω εκθέσει πρόεδρος ών Σωματίου ελάλησεν υπέρ της πάντοθεν καταπολεμουμένης και διαβαλλομένης Ελλάδος. Μετά χαράς είδε τότε τα έργα των νέων Έλλήνων βραβευθέντα, και την χαράν αυτού εξέφρασε και εκφράζει δημοσίᾳ, όμιλών περὶ της Ελλάδος ως περὶ της ίδιας αυτού πατρίδος, και εξαίρετον λαμβάνων πρόνοιαν υπέρ των Έλληνοπαίδων των εν τω Έκπαιδευτηρίῳ, όπερ διευθύνει, μαθητευόντων. Όσον ελυπήθη επ' εσχάτων δια την κατοχήν της Ελλάδος, τοσοούτον έχάρη δια την άρσιν αυτής, και πολλάκις ήκούσθη λέγων, ότι άδίκως δεσμεύονται της Ελλάδος αι χείρες, ενώ η θεία Πρόνοια έταξεν αυτήν μόνην εις αναμόρφωσιν της Άνατολής. Ο Σεβαστός ημών Άναξ έπαξίως έτίμησε τον αξιότιμον τούτον φιλέλληνα δια του Βασιλικού παρασήμου του Σωτήρος η δε Ελλάς άπασα ευγνωμονούσα προς αυτόν δια τα αληθώς φιλελληνικά αυτού αίσθήματα, καταλέγει αυτόν εν τοις άριστοις φίλοις και ευεργεταίς αυτής.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ.

Α.

Περὶ μετοχετεύσεως ύδατος.

Ο δήμος, όστις συγκριτικώς προς τους άλλους του Κράτους δήμου; παρίστην εις τους όφθαλμούς και αυτού του άφιλοκάλου θεατού πλείονα και κρείττονα δημοτικά έργα, είναι ο δήμος Έρμουπόλεως. Μόνον εκεί βλέπομεν την Έρμουπόλιν κατωτέραν, ένθα η Εύσεπτος ημών Άνασσα συγκαταβαίνουσα χορηγεί την φιλόκαλον συνδρομήν της. Καθ' όλα τα άλλα όμως υπερτερεί η πόλις αυτή. Και τῷ όντι, εις μάτην θέλει τις στρέψει τους όφθαλμούς του να ιδῷ Ιεροού; Ναούς, Νοσοκομεία, Πανοπισχεϊόν, Προκουμαίαν, αίμασιαν παραθαλάσσιον, λιθοστρώτους όδοϋ; τε και παροδου; πλατείαν περιέχουσαν πλείονας δειροστιχίας, και κυκλιδόφρακτον άνθωνα, και άλλα ελάσσονα έργα όμοια προς τα της Έρμουπόλεως. Και αυτός ο της Μητροπόλεως Ναός του Αγίου Νικολάου, όστις είναι εν τῷ οικοδομείσθαι, παραβαλλόμενος προς τον αντίστοιχόντα Ναόν της Πρωτεύουσας, επί τέλους αναφαίνεται μάλλον υπέρτερος, καθότι ναι μεν το σχέδιον του εν Άθήναις Ναού είναι άσυγκρίτῳ τῷ λόγω επιτυχέστερον, καθό κεκολασμένον έντός του εκκλησιαστικού τύπου, και καθαρεύον από πάσης κοσμικής η εθνικής άνακνήσεως, υπό την επίβροήν της όποιας υπερμέτρως μεν, άλλ' ουχι και κομψοπρεπώς, διετέλει ο καλλιτέχνης Έρμουπόλεως, ότε έσχεδιάζε τον Ναόν του Αγίου Νικολάου; άλλ' η άφρονία του μαρμαρου, η επεξεργασία των διακοσμήσεων του Ναού, ητις διήγειρε τον θαυμασμόν και αυτών των έμπειρων φιλοτεχνών, και η στερεότης και ευρυχωρία της οικοδομής, αναδεικνύουσι τον Ναόν της πόλεως ταύτης εν τῷ συνόλω αυτού ώραιότερον της μελλούσης Μητροπόλεως Άθηνων. Οχι εύάριθμα όμως άλλα έργα απαιτούνται εις ότι να ικανοποιηθώσιν αι δικαιοι προσδοκίαι των Έρμουπολιτών. Τα έργα ταυτα ήθελον εισθαι μάλλον προηγμένα, εάν οι κατά καιρούς Δήμαρχοι της πόλεως ταύτης και ιδίως οι πρώτοι εξ αυτών επελαμβάνοντο της εκπληρώσεως των καθήκοντων των άρχόμενοι από της φυσικωτέρας όδοϋ, και αποφεύγοντες τα πρῶτιστερα. Πρῶτιστερον δε βεβαίως είναι το να επιχειρή τις δειροστιχίας, και κτίρια πριν μετοχετευθῇ από της εξοχής εις την πόλιν το ύδωρ, όπερ ου μόνον ήθελε διευκολύνει ούσιωδώς όλα τα άλλα έργα, άλλ' ήθελε απαλλάξει τους κατοίκους των λίαν δυσχερών συνειπειών του να πίνωσιν άκάθαρτον η υφάλμυρον η λιμνάζον ύδωρ, του να δαπανώσιν υπερόγκη ποσά προς απολαυσιν πράγματος, όπερ άλλαχου είναι άφθονον και πρόχειρον η εύώνητον, και προς κατασκευήν δεξαμενών, αίτινες, ενώ ούδόλω; συντελοϋσιν εις την υγείαν, συνεχέστατα μένουσιν άνύδροι ένεκα των επικρατουσών εν τη νήσῳ ταύτη άνομβριών, και τέλος του να στερωσι τους άγρούς, η τα εργοστάσια η τα πλοια των χειρών δικαιοσιών τουλάχιστον άνδρων και παιδων, οίτινες διδονται εις το επικερδέστερον εργον του υδροφόρου, αποσπώντες προς τούτοις και τριακοσίους τουλάχιστον ημιόνους και όνου; από της άγορικής και βιομηχανικής εργασίας, ητις χρίζει επιτάσεως επιμελείας τε και βοθημάτων, και ουχι αντιπερισπασμών.

Άλλ' άρά γε υπάρχει το απαιτούμενον ποσόν ύδατος εν τη νήσῳ ταύτη; Έν δε τη ύπόθεσει ότι υπάρχει, είναι άρά γε ευχερής η μετοχετεύσις αυτού; Ιδού δύο ζητήματα αξία της προσοχής των τε δημοτικών άρχων και των δημοτών, καθόσον εκ της καταρατικής λύσεως αυτών εξαρτάται η πραγματοποιήσις μιζ; των πρώτων επιθυμιών όλων των κατοίκων.

Ότι δε υπάρχει ικανόν ποσόν ύδατος είναι πράγμα όλως άναμφίβολον, και ευάποδείκτον δια της σκέψεως ότι μόνον εκ δύο πηγών άρύεται η πόλις; το αναγκαιούν αυτή ύδωρ, ήτοι εκ του Έπισκοπείου και της Πηγής; εις όλην δε την νήσον υπάρχουν πλείονες άλλαι πηγαί, εξών η του Σύριγκος και των Χρούτων είναι ίσαι προς τας ήθείσας δύο πηγάς του Έπισκοπείου και της Πηγής. Η σκέψις αυτη δύναται να άπλοποιήθῃ εις τον εξής τύπον; άντι να υπάγω εγώ να εύρω το ύδωρ, δια τεχνητών μέσων ως έλθῃ αυτο να εύρη έμέ; όθεν, ότι υπάρχει εκεί, δύναται δια μετοχετεύσεως να υπάρξῃ και εδῶ. Άν δε άντειπῇ τις ότι η μετοχετεύσις επιφέρει ελάττωσιν τινα εις το ποσόν του ύδατος, επενεργουμένην δια της εξατμίσεως; του, και ότι οι κάτοικοι δέν περιορίζονται άρνούμενοι το ύδωρ από των πηγών, άλλ' άντλοϋσιν αυτο από των φρεάτων, ημεις ανταπαντῶμεν, ότι άμφοτέρα ταυτα είναι αληθῆ, άλλ' άμφοτέρα πίπτουσιν άπέναντι έτέρων δύο αληθειών; α.) ότι η εξατμίσις θέλει εισθαι πολλῶ ελάσσον της άπωλείας, εις ην υπόκειται το ύδωρ ως νυν μετακομίζεται, γεόμενον ενώ το άρύεται ο υδροφόρος, ενώ το κομίζει μακρόθεν και δια δυσβάτων θέσεων (ένεκα θραύσεως των άγγείων;) και ενώ το μεταγγίζει; και β.) ότι εν καιρῶ χειμῶνος δέν γίνεται χρῆσις όλου του ύδατος όπερ βέει εκ της πηγής; και όπερ η δύνατο να αποταμιεύθῃ εις μεγάλας υδροθήκας μακράν της πόλεως; ανεγερθησόμενας και συγκοινωνούσας προς το ύδραγωγείον δια σωλήνων καταλλήλων εις το να καθαρίζωσι το λιμνάζον ύδωρ. Το ποσόν δε τουτο του εν ταίς υδροθήκαις ύδατος είναι πολλῶ μειζον του εξατμιζόμενου ποσού, και του άντλούμενου εκ των φρεάτων, τον η παροχή είναι καιρός να χρησιμεύῃ μόνον εις τους άγρούς και εις τα κτήνη, άλλ' ουχι και εις τον άνθρωπον.

Υπάρχοντος άρα ικανού ποσού ύδατος, είναι ηδη εξέταστον, εάν η μετοχετεύσις του θέλει εισθαι ευχερής. Επειδή δε ευχερής ονομάζεται παν ό,τι είναι έντός της δυνάμεως η των μέσων μας, ως ιδώμεν τις η απαιτούμενη προς κατασκευήν υδραγωγείου και υδραποθικῶν δαπάνη, και τινα τα μέσα του δήμου τούτου; Εύτυχώς; προς λύσιν του πρώτου των δύο ταύτων ζητημάτων έχομεν την γνώμην εϊδικού τινος επιστήμονος, όστις προ ημερών επισκεφθεί; την πόλιν ταύτην, έγνωστοποίησε το εξαγόμενον των παρατηρήσεών του εις διάφορα πρόσωπα της δημοτικής άρχής; και του δήμου, και ενεθάρρυνεν αυτα να επιχειρήσῃσι το της μετοχετεύσεως του ύδατος του Έπισκοπείου εργον, καθόσον, γνωστοϋ όντος ότι η μεν άπόστασις δέν υπερβαίνει τας 4,000 μέτρων, η δε δαπάνη δι' εκαστον μέτρον δέν υπερβαίνει τας είκοσι δραχμάς; η όλικη δαπάνη δέν θέλει υπερβαίνει τας 80,000 δρ. προς κατασκευήν του υδραγωγείου. Αι υδροθήκαι βεβαίως; απαιτούσι δαπάνην ανάλογον προς το μέγεθός των, άλλ' αντί 70,000 δραχμών δύναται τις να κτίσῃ υδροθήκας ικανού μεγέθους. Όθεν το όλον ποσόν της δαπάνης θέλει περιορίζεσθαι έντός των δρ. 150,000. Ηδη ως εξέτάσωμεν τι δαπανάται υπό των κατοίκων Έρμουπόλεως εις το κεφάλαιον του ύδατος. Άνωτέρω είπομεν ότι υπερόγκη ποσά δαπανώνται πολλαχῶ; αναλογίζόμενοι δε ότι πολλαί οικογένεια δαπανώσιν εις ύδωρ μέχρι τριάκοντα δραχμών τον καθ' εκαστον μήνα, ότι εις την άγοράν εν μόνον ποτήριον ύδατος τιμάται άντι ένός; η και δύο λεπτῶν, ότι τα καφενεια υπερτιμώσιν όλα τα ποτά ένεκα της δαπανηρότητος του ύδατος, ότι δια τον αυτόν λόγον και η πλύσις είναι τοσοούτο πολυδάπανος, ότι διακόσιοι άνθρωποι και τριακόσια ζῶα προσδοκώσιν άδρόν ήμεραμίσθιον καταβαλλόμενον υπό των κατοίκων; ότι και αυτοί οι δωρεάν λαμβά-

μάχῳ δυσπιστίαν προς τους μνηστήρας, άλλ' ύφ' όποιας άνάγκης κατεπειγομένη καταβαίνει εις την αίθουσαν εν η συνεποσίχων οι μισητοί προς αυτην μνηστήρες; δέν έδύνατο ιδίᾳ άλλως και άλλαχου να συμβουλεύσῃ όσα ήθελε τῷ Τηλεμάχῳ; προς; τι πονηρόν έμειδιάσει; δικτι περικοσμεϊται και καλλύνεται προ της εμφανίσεώς της; άλλος σκοπός υπαγορεύει το βήμα αυτής τουτο, το δε προς τον Τηλέμαχον εν τη αίθουση όμιλῆσαι είναι πρόφασις κενή καλύπτουσα δόλον, πρόφασις προς επιτυχίαν του προμεμελετημένου τεχνάσματος, δι' ού σκώπτει τους μνηστήρας και αναζωπυρεί τας ελπίδας των, λέγουσα αυτοίς ως είδομεν άνωτέρω ότι α αυτός ο Όδυσσεύς αναχωρών κατά της Τροίας παρεκίνησεν αυτην να συνέλθῃ εις δεύτερον γάμον, αν αυτός δέν επανέλθῃ μετ' αυτην ο Τηλέμαχος άρχισῃ γενειών; και διαφλέσσα ούχως τας επιθυμίας αυτών, προσέθετο μετ' ήθους μεμψιμοίρου παράπονα κατά της διαγωγής των μνηστήρων, της τοσοούτων άντικειμένης εις τας κοινάς συνθηείας λέγουσα ότι α οι θέλοντες να μνηστεύσῃσιν αγαθήν γυναίκα η πλουσίαν κόρην, και έρίσῃσι προς άλλήλους, ούτοι προσφέρουσι τότε βόας και πρόβατα και τιμαλφῆ δῶρα εις την κόρην, δέν κατασπαταλῶσι δε την εκείνης περιουσίαν. Διτὰ παρείξε το τεχνάσμα ώρέλη, το μεν ότι περιέσταιλε το άνυπόμονον των μνηστήρων μέχρι της του Τηλεμάχου

γενεάσεως, το δε ότι είλκεν εξ αυτών δῶρα, και κατέστειλε το δαπανηρόν αυτών. Άλλ' επειδή πολλάκις ήπάτησεν αυτοίς, έφοβεϊτο μη φρασθῇ και πάλιν, δια τουτο επί πολυ σκεφθείσα το πριν έπλεξε τον δόλον, εφάνη λοιπόν ότι δια τον Τηλέμαχον κατέλθῃ εις την αίθουσαν, προς ένεινον το πρώτον άπετάθη, αι δε όμολογίαι αυτης; και επιπλήξεις επήλθον ως τυχαίαι και οίονει εκφράσεις καρδιάς εξής; η; ο ρούς των περιστάσεων εξείσκειν αυτάς, η ο συνειρμός των έννοιών άνέλυσεν. Ούτω την μεν παγίδα εις ην οι μνηστήρες συνελήφθησαν αφανῆ κατέστησεν, ούδέν δ' αφήκε μέσον προς επιτυχίαν του σκοπού τεινον, όπερ επιτηδείως δέν μετεχειρίσθη. δια τουτο και η επιτυχία έστειψε το σχέδιον αυτης. οι δε μνηστήρες έλσεινώς ήπατημένοι καταπειθονται να περιμεινωσι την όλιβίαν ώραν, ητις μόλον τουτο ποτε δέν θέλει φθάσει, καθ' η θά νυμφευθώσιν αυτην, έτι δ' αποκόπτουσι τας άσωτείας, των, και την Πηνελόπην πληρούσιν δώρων. Άλλᾳ διατι απέκρυψε τον αληθῆ αυτης; σκοπόν και από της Εύρυκλείας; Έναυθα πάλιν αναφαίνεται η μεγίστη της γυναικός φρόνησις, πιθανόν η διότι προδοθείσα ότε ύφαινε την όθόνην εδυσπίστη προς όλους; η διότι ήκολούθη το αζ; μέλλεις πράττειν μη πρόλεγε, αποτυχών γάρ γελασθήσῃ. Το καθ' ήμᾶς; όμως; άλλο είναι το αίτιον, η αιδῶ, και η αι-

δῶ και μόνη εκώλυε την Πηνελόπην του Όμηρου να εκμηστρηυθῇ εις την τροφόν του Όδυσσεύς; δόλον συμφέροντα μεν, άπάρόντα όμως; εις τους κανόνας της άστυρίας; ήλικης. Έρευνήσωμεν αυτην, και ως μητέρα όπως και υπό την όψιν ταυτην ίδομεν το όντως; μεγαλειον αυτης; έρέθη άνωτέρω, ότι άκούσασα της του μάντεως; άγγελίας; περι της Τηλεμάχου αναχωρήσεως, η φωνή αυτης; εξέλειπε, καθεσαμένη δ' επί του ούδου του πολυκμήτου αυτης; θαλάμου, διαχει εις θρήνους την πληρούσαν την καρδίαν της λύπην, και προς τας; περι αυτην ολοφυρομένης; γυναίκας; ολοφυρομένη φωνεί. (Δ. 723)

Κλύτε, φίλοι περὶ γαρ μοι Όλύμπιος; άλλ' έδῶκεν Έκ παπείων, όσοι μοι όμῳ τράφην ηδ' εγένοντο

Η πριν μεν πόσιν εισθλόν; άπόλωσα; θυμολέοντα, Παντοίης; άρετῃς; κεκασμένον εν Δαναοίτιν.

Νυν αυ παιδ' άγαπητόν; άνηρείψαντο; θυελλοι

Άκλεα εκ μεγάρων, ούδ' έρμηθέντος; άκουσα.

Σχέτλια, ούδ' ήμεις; περ ενι φρεσι; θέσθε; εκάστη

Έκ λεγέων μ' ανεγείραι, επιστάμεναι; σάφα; θυμῶ

Όππότ' εκείνος; εβη; κοιλην; επί νῆα; μέλαιναν

Εί γαρ; εγῶ; πυθόμεν; ταυτην; όδόν; όρμαινοντα

Τῷ; κε; μαλ' η; κεν; έμεινε, και; έτούμένός; περ; όδοιο

Η; κε; με; τεληκνύϊαν; εν; μεγαροισιν; έλειπεν.

σικλή Κυβέρνησην. Την υπόθεσιν ταύτην πραγματευομένη και ή άστυειολογική Έφημερίς του Λονδίνου « Τό Πούντσι » προτρέπει τους Άγγλους ν' απέχωσι του νά συνδράμωσι τοιούτον έργον των έχθρών των των Ρώσων κατά δέ των άπειθών έκσφενδονίζει άράς, εύχομένη νά μή τοίς δώση κανείς ύδωρ ίνα συγκεράσωσι τό βράνδον των, ή φωσφόρα ίνα ανάψωσι τό σιγγάρον των!

— Η Βουλή των άντιπροσώπων της Πρωσίας παρεδέχθη την μεταξύ Αυστρίας και Πρωσίας συνολογήσιν την άφορώσαν τό νέον περί σταθμών και νομισμάτων σύστημα.

— Γράφουσιν εκ Κατάρου εις την Έφημερίδα της Αύγουστου, ότι ο ήγεμών του Μαυροβουνίου έφυλάκισε τους νέοντας συγγενείς του πρώην Βλαδίκου, και σφόδρα προβέβηκότας ήτην ηλικίαν. Άλλ' ή δυσάρεσκια, την όποιαν ή αρχή εις τα γενικώς διήγερε, τον ήνάγκασε νά τους έλευθερώσῃ, επιβάλλον όμως αυτοίς χρηματικήν τινα ποινήν.

— Ως προς τάς υποθέσεις του Μαυροβουνίου μανθάνομεν προσέτι, ότι ή Αυστρία φαίνεται διατεθειμένη να μεσολαβήσῃ διά νά φιλιώσῃ την Πύλιν μετά του Μαυροβουνίου. Βάσις της συμπιλιώσεως ταύτης ήθελεν εΐσθαι ή αναγνώρισις της Όθωμανικής εξουσίας, ήτις θέλει παραχωρήσει εις τό Μαυροβούνιον επαρχίας τινάς, ή δέ παραίτησις του ήγεμόνος Δανιήλ υπέρ του άνεψιού αυτού θέλει εύκολύνει την συνθήκην. Ο δέ Πρόεδρος της εκεί Γερουσίας Γεώργιος Πέτροβιτς μετεβίβασεν ήδη εις τον Κόμητα Βουδλ Σχουστέιν, ύπουργόν των εξωτερικών της Αυστρίας, και εις τον Ρώσων άπεσταλμένον βαρόνον Βύδερτζ, και εις τον Γάλλον πρέσβυν Βουρκενέυ τό ύπ' αυτού περί της καταστάσεως του Μαυροβουνίου συνταχθέν ύπόμνημα, βεβαιώσας, ότι αι εν τῷ ήρωθέντι έγγραφῷ έκφρασθεισαι εύχαι εξεπέμποντο εξ όλων σχεδόν των κατοίκων. Ο δέ ένεκα βελτιουργιών φυλακισθείς Μεδάλοβιτς, γραμματεΐς του ήγεμόνος ήλευθερώθη, ούδέν άποτέλεσμα ένεγκουσών των κατ' αυτού κατηγοριών.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πολλίαις έγινετο λόγος εν ταίς έφημερίαις της Έρμουπόλεως περί των εν καιρῷ νυκτός περιφερομένων, και δι' ασμάτων θορυβωδών ένοχλούντων και διαταρασσόντων την ήσυχίαν των πολιτών. Κατά δυστυχίαν όμως ή βάρβαρος αυτή συνήθεια δέν περιετλάη μέχρι τουδ' και πολλοί των τοιούτων περιδρόμων ού μόνον άδουσι μεγαλοφώνως και θορυβωδώς, αλλά και προσερχόμενοι εις τάς θύρας και τά παράθυρα των οικιών κατενοχλοΐσι τάς έντίμους οικογενείας διά των κακοήγων και θορυβωδών αυτών ασμάτων. Συνιστώμεν εις την προσηχην του φιλοτίμου Άστυνόμου Έρμουπόλεως την περιστολήν του κακού τούτου, όπερ ού μόνον εις τους κατοίκους είναι ένοχλητικόν, αλλά και εις τους ξένους και παρεπίδημους εν Έρμουπόλει έμπορεί την ιδίαν, ότι άκούη δέν έλητημονήσαν τάς εξείς της Τουρκικής διαίτης' έλπίζομεν δέ, ότι ο Κύριος Κολιόπουλος φιλοτίμος θέλει ένασχολήσῃ εις την εξάλειψιν τοιούτου κακού, άσχημιζόντος την Έρμουπόλιν. Ο λαός της Έρμουπόλεως είναι εύάγωγος και εύπειθής εις τά παρά των Νόμων και των Άρχων διατασσόμενα. Οθεν μία μόνη Άστυνομική διάταξις, προστηκόντως δημοσιευομένη, και άυστηρῶς εφαρμοζομένη δύναται νά φέρῃ τό ποθούμενον άποτέλεσμα προς ήσυχίαν των πολιτών και προς τιμήν του τόπου και των διοικούντων αυτών.

— Ο Καθηγητής Κύριος Ν. Πετρῆς προκηρύξας την σύστασιν ύποτροφείου ήδίκισεν άπρεπῶς τά ένταυθα καθιδρυμένα Ίδιωτικά Έκπαιδευτήρια και τους εν αυτοίς διδάσκοντας, ειπών εν τῇ άγγελίᾳ αυτού, ότι οι παρ' αυτῶ ύπότροφοι μαθηταί θέλουσι μαθηταΐεν εν τῷ Β. Γυμνασίῳ, διότι μόνον τό Β. Γυμνάσιον προάγει καρπούς διανοητικούς κτλ. Ουδείς άρνείται, ότι τό Β. Γυμνάσιον Σύρου και προήγαγε και προάγει καρπούς αξιοίους της αναμφισβητήτου ίκανότητος των εν αυτῷ διδασκόντων. Άλλ' επίσης είναι άναντιρρήτον, ότι και τά ένταυθα Ίδιωτικά Έκπαιδευτήρια και προήγαγον και προάγουσι καρπούς αξιοίλους, ως περιέρχοντα Καθηγητάς και Διδακτάλους ίκονοΐς, και διευθυνόμενα μετά ζήλου και έπιμελείας ύπό των Κυρίων Διευθυντών. Μαρτυροΐσι την αλήθειαν ταύτην πολλοί νέοι εκπαιδευθέντες εν τοίς Έκπαιδευτήριαις τούτοις και επαινεθέντες μετά την εις την Έσπερίαν Ευρώπην μετάβασιν αυτών. Βλέπομεν μάλιστα, ότι από του παρελθόντος έτους οι εν Άγγλία και εν Γαλλία ύμογενείς ήρχισαν νά στέλλωσι τά τέκνα αυτών εις τά Ίδιωτικά Έκπαιδευτήρια της Έρμουπόλεως, ως ιδόντες τους εν αυτοίς εκπαιδευθέντας, και εύχαριστηθέντες εκ της προόδου αυτών. Άλλως τε οι αυτοί σχεδόν Καθηγηταί και Διδάσκαλοι διδάσκουσιν εν τῷ Β. Γυμνασίῳ και Σχολείῳ και εν τοίς Ίδιωτικῶς Έκπαιδευτήριαις. Πῶς λοιπόν ο Κύριος Πετρῆς εύρίσκει μόνον τό Β. Γυμνάσιον καρποφόρον, τά δέ λοιπά Έκπαιδευτήρια άκαρπα και άνωφελά; Έάν τουτο ήται αλήθες, ο Κύριος Πετρῆς ώφειλεν, ως τίμιος πολίτης και Καθηγητής, νά γράψῃ δημοσίᾳ περί τούτου, ή και επισήμως ν' αναφέρῃ προς τό Ύπουργεϊον της δημοσίας Έκπαιδεύσεως την εις την νεολαϊαν προσγινομένην άδικίαν, και τό Ύπουργεϊον κατά συνέπειαν νά κλείσῃ τά άνωφελά ταύτα Έκπαιδευτήρια. Τό πράγμα όμως δέν έχει ούτως' και άπορούμεν πῶς ο Κύριος Πετρῆς τοιαυτά δημοσιεύων περί των εν Έρμουπόλει Έκπαιδευτηρίων δέν έσυλλογίσθη, ότι προσβάλλει και αυτούς τους συναδέλφους αυτού, τους Κυρίους Καθηγητάς και Διδασκάλους του Β. Γυμνασίου και Σχολείου, οτινίς, ως προείπομεν,

διδάσκουσι και εις τά ένταυθα Ίδιωτικά Έκπαιδευτήρια, επίσης ώφελούντες τους διδασκόμενους, ως και εν τοίς δημοσίαις Έκπαιδευτήριαις' διότι άλλως πρέπει νά υποθέσωμεν (όπερ άποσώτατον), ότι οι Κύριοι Καθηγηταί και Διδάσκαλοι προσφέρουσιν εις τους νέους διττήν τινα διδασκαλίαν, την μέν έπωφελή και καρποφόρον, την δέ άνωφελή και άκαρπον. Έλπίζομεν, ότι ο Κύριος Πετρῆς, συναισθανόμενος όπερ έπραξεν άποπον, θέλει διορθώσει αυτό προς άποφυγήν σκανδαλών και δικαίων παραπόνων. Άν όμως έπιμένῃ εις την ιδέαν ταύτην, έπαναλαμβάνομεν, ότι ως τίμιος πολίτης και Καθηγητής πράττων, ώφειλεν εν ιδίῳ ύπομνήματι νά καταδείξῃ προς τό Ύπουργεϊον τό έπιβλαβές της υπέρχεις των ένταυθα Ίδιωτικών Έκπαιδευτηρίων, και νά σώσῃ την εν αυτοίς εκπαιδευομένην και άδικουμένην νεολαϊαν.

— Ύπεβλήθη κατ' αυτάς εις την Βουλήν Νομοσχέδιον περί άποστολής εις Κωνσταντινούπολιν δύο ύπαλλήλων, όπως λάβωσι μέρος όμοΐ με τους άπεσταλμένους των άλλων ήθνών εις την σύνταξιν Τελωνιακού τιμολογίου των ήμοσιδών προϊόντων δι' άμοιβαϊότητος' ως κατεπειγον δέ θεωρηθέν τό Νομοσχέδιον τούτο συνεζητήθη αύθιμερον, και έγινετο παραδεκτόν. (Άθηνά).

— Τό χθές έλθόν εκ Σμύρνης Αυστριακόν άτμοκίνητον ούδεμίαν εκόμισε σπουδαϊαν ειδήσιν εξ Άνατολής. Αναγινώσκομεν δέ εις την Άμάθειαν της 25 Άπριλίου τά εξής.

Μετά πολλάς άντιφατικές ειδήσεις έβεβαιώθη τέλος πάντων ότι οι λόγῳ καθιδρυταί της Τραπεζίς δέν θέλουσιν ή δέν δύνανται νά εκτελέσωσι τάς ύποχρεώσεις, άς άνεδέχθησαν προς την Υ. Πύλιν. Επειδή ή επί τούτω δοθείσα προθεσμία παρήλθεν άνωφελώς, ο έν Λονδίνο πρέσβυς της Α. Μ. του Σουλτάνου, Κ. Μουσοΐρος, ανήγγειλεν εις τους ειρημένους καθιδρυτάς, κατά τάς όδηγίας της κυβερνήσεώς του, ότι ή Υ. Πύλη θεωρεΐ μέν έαυτήν άπληλλαγμένην πάσης ύποχρεώσεως προς αυτούς, ένεκα δέ των προκειμένων μεγάλων συμφερόντων θέλει δεχθῆ πάλιν τάς προτάσεις αυτών, έν εν τῷ μεταξύ δέν προτιμηθώσιν άλλαι.

Συγχρόνως μανθάνομεν, ότι και εκ Λονδίνου μέν ύπεβλήθησαν εις την Υ. Πύλιν νέαι περί Τραπεζίς προτάσεις, μάλιστα δέ ύπό των εν Κωνσταντινούπολει τραπεζιτών και έμπορών. Άλλ' αι προτάσεις αυται λέγουσιν ότι κατά τι είναι μετριώτεραι των προγενομένων.

Εύχόμενοι μετά πάντων ταχειάν τινα λύσιν του προκειμένου οικονομικού ζητήματος, άπορούμεν δικαίως περί των άπροσδοκῆτως άναφαινομένων προσκομμάτων.

— Τό άτμόπλουν της εταιρείας Παππαγιάννη και Μουσαβίνη « Θεσσαλία » έρχόμενον εξ Ίόππης μετά χιλίων περίπου προσκυνητών εκάθισεν εις τά ήρηχά του Έρμου άνεσηκώθη δέ και άνέπλευσε μετ' ού πολυ, χάρις εις την προθυμίαν του αντιναύαρχου Μπουέ Βιλλιωμέζ, άποστείλαντος εύθυσ εις βοήθειαν εν των άτμοπλῶν του.

— Μανθάνομεν εκ Σμύρνης ότι ο Γάλλος Ναύαρχος Κ. Μπουέ Βιλλιωμέζ μέλλει νά συνοδεύσῃ μέχρι Πειραιώς την Κυρίαν του επιστρέφουσιν εις Γαλλίαν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ούτε διά του σήμερα έλθόντος εκ Κωνσταντινούπολεως άτμοκίνητου έχομεν ούδ' αὐτῶ τίνα ειδήσιν εκείθεν.

— Εξ Άθηνών δέ έχομεν τά εξής:

— Ο Βασιλεύς θέλει αναχωρήσει εξ Άθηνών περί τά μέσα του προσεχούς Μήϊου. Θέλει δέ μεταβῆ κατά πρώτον εις Ναύπλιον, και εκείθεν εις τινας επαρχίας της Πελοποννήσου.

— Η Έλπίς λέγει, ότι χθές ο επί των Οικονομικών Ύπουργός παρουσιασθείς εις την Βουλήν έδήλωσεν, ότι κα τά ήρηχά διαταγήν του Βασιλέως προτείνει την ελάττωσιν του επί της σταθίδος φόρου εις μόνας δραχμάς 36 αντί 45, τάς όποιαις έφερε τό πρό ήμερον ύποβληθέν Νομοσχέδιον. Εκ των 36 τούτων δραχμών αι μέν 24 θεωροΐνται ως δέκατον, αι δέ 12 ως τέλος εξαγωγής, λογιζόμενον προς 5 το επί της τιμής της σταθίδος, ύπολογιζόμενης προς δρ. 240.

— Κατά την Άθηναν ο Βασιλεύς της Βαυαρίας Μαξιμιλιανός μεταβαίνει εις Παρισίους επί σκοπῷ συζητήσεως του περί διαδοχής του. Έλληνικου θρόνου ζητήματος. Κατά δέ την Έλπίδα θεωρεΐται άνυπόστατος ή τοιαύτη ιδέα, ως κανονισμένου του ζητήματος τούτου διά του Συντάγματος της Ελλάδος και της εν Λονδίνο συνθήκης.

— Η διαταχθείσα ύπό της δικαστικής εξουσίας έρευνα εν τη οικία του Γερουσιαστου Ρ. Παλαμίδου προς σύλληψιν του εν αυτή δθην κρυπτομένου Συντάχτου της Συνταγματικής Σακελλαριάδου έδωκεν άφορμήν εις τον ειρημένον Γερουσιαστήν νά ειπῇ προς τό ύπουργεϊον, ότι έπιθυμεί ν' άπευθύνῃ έρωτήσεις τινάς ως προς την γενομένην αυτῷ προσβολήν. Τό ύπουργεϊον έδείχθη πρόθυμον εις τό νά δώσῃ τάς δεούσας διασαφής και ή Γερουσία προσδιώρισεν ως ήμεραν της τοιαύτης λογοδοσίας την προσεχή Δευτέραν.

— Εισήχθη εις την Βουλήν Νομοσχέδιον επιτρέπον τῇ Κυβερνήσει νά εκκρίνῃ συμφωνητικά μεταξύ

δημοτικῶν Άρχων και Έργολάβων περι του δια γαζίου φωτισμοΐ των πόλεων επί της συμφωνία αποκλειστικού προνομίου επί 50 έτη και άτελείας διά τά έξωθεν εισαχθησόμενα έργαλετα, υλικόν, μηχανάς. (Έλπίς).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΥΠΟ Γ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Υπό την επιγραφην ταύτην εφάνη κατ' αυτας φυλλάδιον τό όποιον προσθέτει ού μικρόν εις την νομικήν φιλολογίαν' άφορμήν εις τον γόνιμον κάλαμον του συγγραφέως' έδωκεν ή εν τῷ επί της συντάξεως του αστυκού κώδικος επιτροπή επί γάμῳ συζητήσῃ. Ο συγγραφεΐς διαφωνήσας προς τους συναδέλφους' αυτού (διότι ο Κ. Μαυροκορδάτος άποτελεΐ μέλος της επιτροπής) εκθέτει έγγραφως την γνώμην αυτου και απέγει πάσης προφορικής συζητήσεως. Η ύλη της συγγραφής έστι τακτική, συντηρολογημένη, ή δε γλώσσα εξαιρετος. Ζητών εν αρχῇ ο συγγραφεΐς ει έχωσι κύρος οι ιεροι κανόνες εκθέτει τά διάφορα περι της ισχύος αυτων συστήματα, άποδεικνύει αυτά ήμαρτημένα και δια κειμένων σαφῶν και αναμφισβητήτων, τους ιερούς κανόνες κατά τε την Έκκλησίαν και κατά την πολιτείαν ύπερτατον έχοντας κύρος' παριστῶ. Είτα προβαίνει ειδικώτερον εις τά περί γάμου όριζει τά ποδ' την σύναψιν αυτου κωλύματα και εκθετε, εύμεθόδως τους διεποντας αυτον Έκκλησιαστικούς θεσμούς. Ούτω δέ προβαίνων τελειώνει τό έργον δι' αυτης πάλιν της ισχύος των ιερων κανόνων. Πρέπει να ήμολογήσωμεν ότι ή γνώμη του Κ. Μαυροκορδάτου εκτός τουδ' ότι κατ' έαυτήν φαίνεται ή μάλλον όρθῆ είναι και ή συμφωνώτερα προς τό βθικόν φρόνημα όπερ άποκρούει πάν ότι δύναται όπως δήποτε νά φέρῃ θρησκευτικήν διαίρειν μεταξύ των έλευθερών και των ύπό δουλείαν Έλλήνων' άν με ή επιτροπή νομίζῃ προδόν τον κατάργησιν θεσμών Έκκλησιαστικών, οτινίς ούδεμίαν φέρουσιν εν ήμιν προς τάς γαμικάς συναλλαγάς στενοχωρίαν νομίζομεν ότι άπατάται και ότι δύναται νά επιστήσῃ την προσηχην της κυβερνήσεως εις άλλα πράγματα δν έχομεν μεγαλλίτεραν χρείαν και άτινα δύναται υλικῶς νά μᾶς ώφελήσωσιν.

Ηκούσαμεν τινά λέγοντα ότι όφείλομεν ήμεΐ νά γνώμεθα οι διδάσκαλοι των ύπό δουλείαν άλλ' ήμεΐ φρονούμεν ότι και πρόδος άν θεωρηθῇ ή κατάργησις των Έκκλησιαστικῶν θεσμών οι άδελφοί ήμῶν είναι πολλά όλίγον άνεπτυγμένοι ήθικῶς όστ' νά γνωρίσωσιν ήμιν χάριν διά την διδασκαλίαν.

Τό αυτό επί γάμῳ ζήτημα άπαχολοΐ σήμερα την Πρώσων σίαν. Εκεί ή κυβέρνησις θέλει την διατήρησιν των αρχαίων θεσμών, ή δέ βουλή ήτις περιέχει πλείστους καθολικούς οι όποιοι μετά των όλίγων διαμαρτυρομένων άποτελοΐσι τη πλειουψηφίαν αντιπράττει προς τούτο.

Ουδὼλος άμφιβάλλομεν ότι ούτε ή κυβέρνησις θέλει παροισάσει ούτε αι βουλαί θέλουσι δεχθῇ νομοσχέδια αντίβασιοντα εις την Έκκλησίαν. Συγγαίρομεν τῷ Κ. Μαυροκορδάτῳ διά την αξιολόγον αυτου συγγραφην και περιοριζόμενοι προς τό παρόν εις τά όλίγα ταύτα επισημασόμενα νά επιφέρωμεν περι αυτης κρίσεις εκτενείς όταν ιδώμεν δημοσιευόμενα τά επί γάμῳ νομοσχέδια.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ο ύπονα νόμενος Νικόλαος Χ. Αναστασιου, κάτοικος Άπειράνθου της Νάξου, δι αιτήσεώς μου, της 9 Σεβρίου 1856 προς τό Δικαστήριον των εν Σύρω Πρωτοδικῶν, προκηρήςισις και έτέρα αιτήσεώς μου, προς τον Έπισκοπον Νάξου, επί άποπειρα Ένώσεως, εζήτησα την από της σύζυγου μου Κυριακής, θυγατρῶς Πέτρου Πρωτοπαππά Ιερέως, κατοίκου αυτου, διάζευξιν μου, δια τους εν αυτῇ αναφερομένους λόγους.

Τό μνησθην Δικαστήριον, παραδεχθην την αναφερομένην αιτησιν μου ως βάσιμον, διέταξε διά της ύπ' αριθ. 723 της 17 Δεκεμβρίου 1856 άποράσεώς του, την δημοσιεΐν και τοιχοκόλλησιν αυτης, εν περιλήψει, και τάς διατάξεις του άρθρου 677 της Πολιτικής Δικονομίας.

Παραγγέλλεται ο μέν παρ' αυτῶ εν Σύρω Πρωτοδικεΐω άρμόδιος Κλητήρ νά τοιχοκόλλῃσῃ αντίγραφα της παρούσης περιλήψεως εις τό άρκατήριον του εν Σύρω Πρωτοδικείου, ο δέ παρ' αυτῶ Ειρηνοδικεΐω Τραγαΐας Νάξου Κ. Ρώτας, άρμόδιος Κλητήρ, νά τοιχοκόλλῃσῃ εις τό άρκατήριον του Ειρηνοδικείου Τραγαΐας, και εις τά αυτου Συμβολαιογραφεία, όμοια αντίγραφα της παρούσης περιλήψεως, ήτις συνάμα θέλει δημοσιευθῇ και διά της εν Σύρω εκδιδομένης Έφημερίδος, ο ο Αϊολο, α.

Έν Άπειράνθῳ Νάξου Τήν 18 Φεβρουαρίου 1857.

Ο Αιτών

Νικόλαος Χ. Αναστασιου.

Έπειδή δέν υπάρχει πλέον έφημερίς Αϊολο, εκδιδομένη ένταυθα, άλλ' αντ' αυτης εκδίδεται ο ο Άστῆρ ή παρούσα περιλήψις θέλει δημοσιευθῇ διά της έφημερίδος ο ο Άστῆρ εκδιδομένης ένταυθα.

Έν Έρμουπόλει την 27 Άπριλ. 1857.

Νικόλαος Χ. Αναστασιου.

Ο Εκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΪΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.